

När kursledarna inte ser studenterna för alla träd

Höstvädret har till slut nått Skåne och med det blir det många grå innesittardagar med tid för reflektion.

I **skrivande stund** ska jag precis påbörja min sista kurs innan examensarbetet tar vid. Jag har i och med detta börjat titta tillbaka på alla de kurser jag läst under mina år på jägmästarprogrammet. Vilka tyckte jag om och vilka hade jag helst velat undvika? Efter fyra och ett halvt år har jag stött på kurser med stor variation i kvalitet, enligt min egna subjektiva bedömning. Mönstret jag hittade var, att de bästa kurserna jag läst har utgått från ett studentperspektiv, istället för den standardmall som ofta förekommer på högre studienivå.

Vad menar jag då med studentperspektiv? Främst skulle jag vilja säga att den ansvariga kursledaren förstår att varje ny uppsättning av studenter är annorlunda jämfört med tidigare år. Det vill säga, studenterna ses som individuella människor som alla har sina styrkor och begränsningar. Motsatsen, standardmallen, går i princip ut på att ha ett antal veckor av föreläsningar, ett grupparbete samt till slut en salstenta. Studentperspektivet däremot innebär fler och omväxlande uppgifter, där ansvarig "kollar läget" med klassen löpande under kursen och ändrar där det behövs. Med dessa ytterligare moment ges fler studenter chansen att visa vad de kan. Om man, som jag, tycker bäst om att skriva analyserande texter kanske man föredrar en uppsats framför en salstenta. Andra tycker bättre om att diskutera skogsfrågor muntligt istället för skriftligt; då kanske seminarium är ett jättebra forum för dem.



Jägmästarutbildningen handlar inte bara om att lära studenter alla nödvändiga ämnen. Den handlar även om att hålla kvar studenternas intresse för skog under fem år samt att ge dem en kritisk och ödmjuk blick på omvärlden. Detta är ingen lätt uppgift, och det är påtagligt att hur den tolkas skiljer sig åt rejält mellan olika kursansvariga. Särskilt synligt är det i sättet de bemöter studenterna: vissa är jättetrevliga och inlyssnande medan andra ser och behandlar dem som ett nödvändigt ont för att få bedriva sin forskning. Med andra ord: det har under min studietid funnits kursledare och föreläsare som bokstavligen inte har sett studenterna för alla träd.

Hur kan det komma sig att personer utan intresse för studentkontakt undervisar? Svaret kanske ligger internt inom universitetet. En jägmästarkollega berättade nyligen för mig att en högt uppsatt person inom utbildningen kallat jägmästarstudenter för "bottenskräpet" av studentpoolen, och jag har även vid andra tillfällen hört utbildningsansvariga klaga över att jägmästarstudenter inte har det driv som de helst hade velat se. Det är beklagligt då jag själv vet att man med rätt kursupplägg kan få en riktigt engagerad studentgrupp. Det kommer såklart alltid att finnas några studenter som under sin studietid endast gör minsta möjliga ansträngning för att klara sina kurser. Men om vi alla slipper bli placerade i endast ett fack utan istället får bli hörda och sedda som de individer vi är, finns det mycket att vinna. Både för oss studenter, kursledarna samt utbildningen i stort.

Hanna Bernö
Jägmästarstudent SLU

Artikeln publicerades fredag den 23 november 2018

Copyright© Skogsaktuellt 2018.

Sidans innehåll och bilder är skyddade enligt lagen om upphovsrätt.

📍 Skogsaktuellt
Boställsvägen 4
702 27 Örebro
Tel. 019-760 94 10

Denna sida har ID 58705 och administreras på webbplats 97